

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 154/2018

(αρ. κατ. δικογράφου : ΑσφΜ49/21.2.2018)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή,

Φανή Βακράτσα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του

στις 9/5//2018

για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών – εκτελεστών καλλιτεχνών», με το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ, GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζ. Σώχου 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ 997495285, Δ.Ο.Υ Ν. Ψυχικού, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου δικηγόρου της Άννας Σιώκου (ΔΣΑ 36112),

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) Ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία

στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το καφέ-μπαρ με τον διακριτικό τίτλο

, νομίμως

εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου δικηγόρου της Θεοδώρας Ντέρη, 2) ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία

στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το café-bar, με τον διακριτικό

τίτλο που βρίσκεται στα

νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε διά του

πληρεξουσίου δικηγόρου της Γεωργίου Τσαγκούλη, 3) ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία

στην εκμετάλλευση της οποίας

ανήκει το καφε-μπαρ με τον διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στα

νομίμως εκπροσωπούμενης ως προς

την οποία δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο.

Η αιτούσα, ζητεί να γίνει δεκτή η από 20.2.2018 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης ΑσφΜ49/21.2.2018 η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 21.3.2018 και μετά από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα προφορικά ισχυρίστηκαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίου της δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστή, ελλείψει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αίτησης ως προς την 3^η καθ' ης πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτή θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται (άρθρα 294, 295 παρ. 1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων - βλ. σχετ. ΜΠρΘεσ 19989/2003, ΜΠρΑθ 6156/1995, ΝΟΜΟΣ).

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγί υλικών

φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που

πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, ήδη ισχύει ο Ν. 4481/2017, σκοπός του οποίου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων που έρχεται να συμπληρώσει το βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»). Ταυτόχρονα, ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη. Πιο συγκεκριμένα αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση, προβλέπονται προϋποθέσεις και κριτήρια που

εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Παράλληλα εμπεριέχονται ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Στο πρώτο μέρος, περιέχει ρυθμίσεις για ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις. Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια εκπροσώπησης και η μεταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο, όπου κρίθηκε απαραίτητο, τροποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993. Το άρθρο 22 ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16 της Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη. Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε και στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ποσού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Στην παράγραφο 7

ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Είναι προφανές ότι θεσπίζεται εκ του νόμου περίπτωση προσωρινής επιδίκασης απαίτησης στην περίπτωση αυτή. Η προσωρινή διαπίστωση της «εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της», η οποία περιέχει δικαστική διάγνωση του ύψους της εύλογης αμοιβής και προσωρινή διάπλαση της υποχρέωσης του χρήστη έναντι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνιστά γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο διαπλαστικού χαρακτήρα λαμβανόμενου κατά το άρθρο 732 ΚΠολΔ (ΜΠρΑθ 4296/2002, Δ 35, 264 βλ για τις απόψεις υπό το προϊσχύον καθεστώς ΜΠρΠατρ 85/2015, ΕΛΔνη 2015, 885, Κ. Γεωργίου, Ασφ. Μέτρα ΙΙ, εκδ 2015, αρ 728-730, αριθ. 1-3, σ. 524-525). Εξάλλου σχετικά με τα κριτήρια βάσει των οποίων το δικαστήριο σε περίπτωση διαφωνίας των μερών θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ^{καθοριστικός} είναι ο βαθμός συμβολής της χρήσεως των υλικών φορέων επί των οποίων έχει εγγραφεί η ερμηνεία ή εκτέλεση στα έσοδα από τη δημόσια εκτέλεση ενός έργου, ή αξία της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, η ένταση της ακρόασης ή τηλεθέασης επί έργων ήχου ή εικόνας, οι επιπτώσεις που έχει η αναμετάδοση εγγεγραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας στην απασχόληση των ερμηνευτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων τηλεοπτικών σταθμών, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει ο τηλεοπτικός

σταθμός σε Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης έργων προστατευομένων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου ή άλλου δικαστηρίου για επιχειρήσεις ανάλογης κατηγορίας και θέσης (ΔΕΚ Hoge Raad der Nederlanden/ 245/00/6.2.2003 (Αρμ 2003. 1699, ΕφΑΘ 4419 ΔΕΕ 2013.681, ΕφΘες 1810/2012 Αρμ 2013. 1660, Δ. Καλλίνικου, Πνευματική Ιδιοκτησία & Συγγενικά Δικαιώματα, 3η έκδ. [2008], § 209 σ. 291, Μαρίνος Πνευματική ιδιοκτησία, εκδ 2004, σ. 307, σημ 39). Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (πρβλ. ΕφΘες 1810/2012, ΕΑ 929/2010, ΕφΘες 259/2010, ΤρΝομΠλ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 ν. 2121/1993, εκθέτει ότι εκπροσωπεί τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (οργανισμοί «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συνέστησαν αυτή), έχοντας

ως μέλη της δημιουργούς και επαγγελματίες (μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου) καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αίτησης. Ότι, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενη, τέλος, ότι οι καθ' ων, που διατηρούν και εκμεταλλεύονται καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στα Τρίκαλα, παρότι προβαίνουν ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων - πελατών της, αρνούνται να προβούν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, ζητούν:

α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο τούτο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη αιτία δικαιούνται τα μέλη τους για τα έτη από το 2015 ως και το 2017 η πρώτη και από το 2016 ως και το 2017 η δεύτερη, σύμφωνα με τα ποσά που ειδικότερα διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της αίτησης για κάθε περίοδο κάθε έτους, πλέον του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας, β) να υποχρεωθεί έκαστος των καθ' ων η αίτηση να καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία στην αιτούσα με το νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του μηνός Ιανουαρίου κάθε επόμενου της αιτούμενης χρήσεως έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση τους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικαστούν στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη

διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, 22 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993 και 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, καθώς και σε αυτές των άρθρων 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 346 ΑΚ. Ο ισχυρισμός περί αοριστίας της αιτήσεως, λόγω μη αναγραφής των έργων διαχείρισης της αιτούσας, των αλλοδαπών δικαιούχων και του χρόνου έναρξης των επιχειρήσεων, που προτείνουν οι καθ' ύλην, ο οποίος κατατείνει στην αμφισβήτηση της ενεργητικής νομιμοποίησης της αιτούσας, πρέπει να απορριφθεί, καθόσον πρόκειται για στοιχεία που αφορούν τις αποδείξεις και όχι για στοιχεία του δικογράφου της αίτησης. Επίσης απορριπτέος είναι ο ισχυρισμός του ιδίου περί εφαρμογής της §4 του άρθρου 692 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι ο προσωρινός καθορισμός εύλογης αμοιβής προβλέπεται ρητά με βάση τη διάταξη που προαναφέρθηκε, η δε προσωρινή επίδικση του μισού από το ποσό εύλογης αμοιβής, με την ειδική διάταξη του ως άνω νόμου επίσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη διάταξη του άρθρου 728 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Ωστόσο, ως μη νόμιμο πρέπει να απορριφθεί το παρεπόμενο αίτημα καταβολής τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1^η Ιανουαρίου) στο οποίο αφορά η αξίωση, δεδομένου ότι για το προηγούμενο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα, η όχληση δεν είναι ακριβής και ορισμένη, ενόψει άλλωστε και της σωρεύσεως αιτήματος καθορισμού εύλογης αμοιβής, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει, η έκταση της απαίτησης, το είδος της και τα προβλεπόμενα στο νόμο προσδιοριστικά του ύψους της στοιχεία και όχι πάντως, κατά αναμφίβολο (ΕφΑθ 3107/2010, αδημ στο νομικό τύπο), ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΜΠΑθ

777/2018, ΤρΝομΠλ Νόμος). Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

Από τις καταθέσεις του μάρτυρα αποδείξεως (Μιχαήλ Τράμπα) και ανταποδείξεως (Κρομμύδα Ευθυμίας και Άντριτσ Μάριαν) που εξετάσθηκαν ενόρκως στο ακροατήριο με επιμέλεια της αιτούσας και των καθ' ων αντίστοιχα, από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι και την εν γένει συζήτηση της υπόθεσης, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, συνιστά ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ». Έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§44 του Ν. 2121/1993, με καταχώρηση του καταστατικού της στο Πρωτοδικείο Αθηνών (αρ. 15616/6.10.2011) και έγκριση με την υ.α 687/124043/2011. Περιλαμβάνει ως μέλη της τους εξής οργανισμούς : 1) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία GRAMMO, που έχει νόμιμα συσταθεί και έχει ως μέλη τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΕΡΑΤΩ, που έχει ως μέλη τους Έλληνες τραγουδιστές και 3) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με τον διακριτικό τίτλο ΑΠΟΛΛΩΝ, που έχει ως μέλη Έλληνες μουσικούς. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της αιτούσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, διεκδικεί δε σταθερά με άσκηση σχετικών αγωγών τον καθορισμό και επιδίκασης εύλογης αμοιβής, τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Η ίδρυση και λειτουργία καθενός εκ των μελών της, εγκρίθηκε με τις αριθμ. 9528/1995, 11089/199, και 11083/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που

δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΓΚ 1164/30-12-1997), της ίδιας δε με την υπ' αριθ. 686/124043/2011 του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011), ο οποίος και ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν στην αιτούσα δε έχει ανατεθεί κατόπιν των ανωτέρω το αποκλειστικό δικαίωμα διαπραγμάτευσης, χορήγησης αδειών, προβολής αξιώσεων, δικαστικής ή εξώδικης επιδίωξης αμοιβής, είσπραξης και διανομής (άρθρο 49§1). Η αιτούσα επομένως, έχει νόμιμα συσταθεί και τα μέλη της, ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και την αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Συνέπεια των ανωτέρω είναι ότι τεκμαίρεται πως νομιμοποιείται να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των ανωτέρω δικαιούχων μελών τους, αλλοδαπούς και ημεδαπούς (βλ. σχετικά και τη με αριθ. πρωτ 17817/30.1.2012 βεβαίωση του Ο.Π.Ι περί της αντιπροσωπευτικότητας των μελών της). Επιπλέον, η αιτούσα έχει συνάψει, ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα, συμβάσεις αμοιβαιότητας με αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης [ενδ.Phonographic Performance limited (βρετανικός και αμερικανικός), GVL (γερμανικός)], με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους οι ως άνω οργανισμοί, μέλη της αιτούσας, κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες πχ. εν. «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003). Ήδη η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου και έχει προβεί σε

σχετικές δημοσιεύσεις (Αγορα-29/5/15, Αυγή-6/5/2015, Ριζοσπάστης-18-6-15) ενώ επίσης το αμοιβολόγιό της έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του ΟΠΠ. Βάσει αυτού για επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απαραίτητη (καφετέριες, καφέ μπαρ, μπυραρίες, pubs, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, λαϊκά πάλκα, bar restaurants, bistrots, μουσικά καφενεία, wine bar, lounge bars, beach lounge bars - κατηγορία Α2), η ως άνω αμοιβή καθορίστηκε σε ποσοστό 5% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και ειδικότερα για επιφάνεια ως 100 τ.μ εφάπαξ ποσό κατ' έτος ύψους 1500 €, με την επισήμανση ότι για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες κατ' έτος καταβάλλεται το 70% του παραπάνω ποσού και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες κατ' έτος καταβάλλεται το 50% του παραπάνω ποσού. Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά τους οι αιτούντες έχουν ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και έχουν προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Επομένως, ως αβάσιμοι πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί των καθ' ων ως προς τη νομιμοποίηση της αιτούσας, και τη νόμιμη γνωστοποίηση του αμοιβολογίου της, αφού ως προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, τεκμαίρεται, δε κατά τα ως άνω αναφερθέντα ότι ο αιτών οργανισμός έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενος στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των

μελών του, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκαν τα εξής: 1) η πρώτη καθ' ης

διατηρεί και εκμεταλλεύεται κατάσταση υγειονομικού και ενδιαφέροντος στα
επί της οδού με τον διακριτικό τίτλο με
αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών «καφετέριας-bar». Η
επιχείρηση λειτουργεί, από το Φεβρουάριο του 2015 ως συνομολογείται, σε
χώρο επιφάνειας 41,42 τ.μ ως κατηγορίας IV-επιχείρηση αναψυχής, σύμφωνα
με την υπ' αριθ. 2925/2015 άδεια λειτουργίας του, από το πρωί ως αργά το
βράδυ, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Στο κατάστημα υπάρχει
εγκατεστημένο στερεοφωνικό συγκρότημα γίνεται δε χρήση μουσικών
οργάνων και ηχητικού συστήματος, μέσω του οποίου μεταδίδεται
ηχογραφημένη μουσική. Πλέον, τούτου, διοργανώνονται και μουσικές βραδιές
ζωντανής μουσικής, ενώ σε σχετικές προωθητικές προβολές του καταστήματος
αυτό χαρακτηρίζεται ως «Bar» και συνεπώς η μουσική για το εν λόγω
κατάστημα δεν είναι απλώς χρήσιμη, αλλά απαραίτητη, εντασσόμενο, ως εκ
τούτου στην υπό στοιχείο «Α2» κατηγορία του καταρτισθέντος από την
αιτούσα αμοιβολογίου. Αυτό άλλωστε προκύπτει και από διαφημιστικές
ανρτήσεις του καταστήματος σε σελίδα κοινωνικής δικτύωσης στο ιστολόγιο
(facebook). Επίσης, ως αβάσιμος πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός της
πρώτης καθ' ης ότι προέβη σε καταβολή για το επίδικο διάστημα στην
ΠΑΣΚΕΔΙ. Ο συγκεκριμένος οργανισμός αποτελεί σωματείο επαγγελματιών
της εστίασης, ο οποίος δεν έχει οποιαδήποτε αρμοδιότητα διαχείρισης
συγγενικών δικαιωμάτων. Από το προσκομιζόμενο από τον καθ' ου
ρεπερτόριο της ΠΑΣΚΕΔΙ άλλωστε, προκύπτει ότι περιλαμβάνεται σε αυτό
τραγούδια των Rolling Stones και Elvis Presley, το οποίο ανήκει στις
πολυεθνικές Sony και Universal οι οποίες είναι συμβεβλημένες με τον
αιτούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. 2) Η δεύτερη καθ' ης

διατηρεί επιχείρηση καφετέριας – μπαρ επί των οδών
με τον διακριτικό τίτλο

Η επιχείρηση λειτουργεί σε χώρο επιφάνειας 25 τ.μ περίπου, κατά τα έτη 2016 και 2017. Εντός του καταστήματος γίνεται χρήση μουσικών οργάνων και ηχητικού συστήματος, μέσω του οποίου μεταδίδεται ηχογραφημένη μουσική. Πλέον, τούτου, διοργανώνονται και μουσικές βραδιές ζωντανής μουσικής, ενώ σε σχετικές προωθητικές προβολές του καταστήματος αυτό χαρακτηρίζεται ως «cocktail –bar» και συνεπώς η μουσική για το εν λόγω κατάστημα δεν είναι απλώς χρήσιμη, ως αβασίμως ισχυρίζεται, αλλά απαραίτητη, εντασσόμενο, ως εκ τούτου στην υπό στοιχείο «Α2» κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου. Αμφότερα τα καταστήματα χρησιμοποιούν δισκοθέτες (dj's) και διοργανώνονται σε αυτά χορευτικές εκδηλώσεις και πάρτυ ορισμένες νύχτες του χρόνου. Υπάλληλοι της αιτούσας επισκέφθηκαν τα καταστήματα των καθ' ων και πιθανολογείται ότι το μουσικό ρεπερτόριό τους, αναπαραγόμενο σε αμφότερα τα καταστήματα, εμπίπτει στο ρεπερτόριο της παραγωγού δισκογραφικής εταιρίας Warner, universal κλπ, οι οποίες είναι μέλη της Grammo, συνδεδεμένη με τις αλλοδαπές θυγατρικές του παγκοσμίου ομίλου συμβατικά με συμβάσεις αμοιβαιότητας, καθόσον σε αυτά πραγματοποιούνταν εκτελέσεις τραγουδιστών όπως ο Robby Wialliams, Supreme και στο δεύτερο κατάστημα εκτέλεση τραγουδιών από το χώρο της Jazz και Soul, ενώ επίσης, από το μάρτυρα της αιτούσας, αναφέρεται επίσκεψη του ως εκπροσώπου της, ο οποίος διαπίστωσε εκτέλεση τραγουδιστών όπως οι Iron Maiden και ACDC, απορριπτομένων ως αβάσιμων των ισχυρισμών των καθ' ων, ιδίως της δεύτερης εξ αυτών, ότι η μουσική που χρησιμοποιεί είναι ανεξάρτητων, μη εκπροσωπούμενων από την αιτούσα καλλιτεχνών. Ο ισχυρισμός της δεύτερης καθ' ης ότι κατέβαλε αμοιβή για συγγενικά δικαιώματα στην εταιρία Royalty Free Music Greece, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ουσιαστικά, δεδομένου ότι η αιτούσα είναι στην Ελλάδα, ο μόνος ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης εύλογης αμοιβής για το συγγενικό δικαίωμα του ήχου, με σχετική κατά το νόμο εκδοθείσα άδεια του υπουργείου Πολιτισμού (ΦΕΚ Β3245/30.12.2011), ενώ αντίθετα η ως άνω εταιρία ως η ίδια συνομολογεί σε εξώδικη δήλωσή της που προσκομίζεται από την αιτούσα ότι

το κατάστημα

«δεν αποτελεί οργανισμό διαχείρισης πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, αλλά εταιρία παροχής υπηρεσίας αναπαραγωγής και προώθησης μουσικής και διαφημιστικών μηνυμάτων». Σημειώνεται ότι περαν της απολύτως απαγορευμένης παραίτησης από το πνευματικό δικαίωμα, στο οποίο δεν αφορά η παρούσα δίκη και των όσων αναφέρθηκαν ως προς τα συγγενικά δικαιώματα ακόμη και εκτελεστών από χώρες που δεν επικύρωσαν τη σύμβαση της Ρώμης, σε κάθε περίπτωση πιθανολογείται ως βάσιμη η κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας ότι η μουσική που εκτελούνταν στο κατάστημα αφορούσε εκτελέσεις τραγουδιών γνωστού ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου και όχι αγνώστων καλλιτεχνών, που προμηθεύονταν από την παραπάνω εταιρία, αφού κατά την κοινή πείρα και λογική το όλο ύφος του καταστήματος ως προκύπτει από φωτογραφίες που προσκομίζονται δεν μπορεί να υποστηρίξει αισθητικά και πρακτικά τέτοιου είδους χρήση μουσικής. Περαιτέρω,, από τα οικονομικά στοιχεία των καταστημάτων που προσκομίζουν οι καθ' ων και τα εκκαθαριστικά σημειώματα των ετών 2015, 2016, 2017 προκύπτει μειωμένος κύκλος εργασιών της επιχείρησης, ενώ η διοργάνωση εκδηλώσεων γίνεται προς τόνωση πλέον της κίνησης των καταστημάτων και όχι προς επίτευξη μεγαλύτερων κερδών. Η αξία της χρήσης της μουσικής εξάλλου, στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, για καταστήματα τόσο μικρού μεγέθους, παρίσταται ως απλώς χρήσιμη κατά τους θερινούς μήνες, λόγω της ανάπτυξης τραπεζοκαθισμάτων στους εξωτερικούς χώρους (πεζόδρομο, χώρο πρασίνου) στους οποίους δεν πιθανολογήθηκε ότι υπάρχει σύστημα εγκατάστασης και αναπαραγωγής μουσικής. Το ποσό της εύλογης αμοιβής του κοινού αμοιβολογίου που συνέταξε η αιτούσα ύψους 1500 ευρώ καθ' έτος (το οποίο δεν μεταρρυθμίστηκε σε πρόσφατο χρόνο, με λήψη υπόψη των παρουσών επικρατουσών οικονομικών συνθηκών στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως του αν είναι το χαμηλότερο της Ευρώπης ως ισχυρίζεται η αιτούσα), ενόψει της οικονομικής κρίσης και της μεταβολής των συνηθειών των καταναλωτών ως προς τον τρόπο ψυχαγωγίας, την αξία της χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών για καταστήματα πολύ μικρού μεγέθους

όπως τα επίδικα, δεν παρίσταται ως εύλογη, λαμβανομένης υπόψη και της αξίας χρήσης σε περιοχές της ηπειρωτικής Ελλάδας, χωρίς ιδιαίτερη τουριστική κίνηση, όπως εν προκειμένω, πλην ελαχίστων διαστημάτων καθ' έτος αλλά και τις επιπτώσεις της συγκεκριμένης χρήσης της μουσικής στις αμοιβές των εκτελεστών (σε ένα γενικότερο περιβάλλον επίδρασης στον τομέα αυτό λόγω της χρήσης της τεχνολογίας –διαδικτύου), με αποτέλεσμα οι καθ' ων για τους ως άνω λόγους δυσχερώς μπορούν να ανταποκριθούν σε αμοιβές αυτού του ύψους (αμοιβολογίου). Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει έκαστος εκ της 1^{ης} και 2^{ης} των καθ' ων για την χρήση μουσικής για τα έτη από το 2015 ως και το 2017 και για τα έτη 2016 και 2017 αντίστοιχα, ανέρχεται στο ποσό των 1000€ καθ' έτος, πλέον ΦΠΑ 24%. Ήτοι συνολικά, στο ποσό των $(1000 \text{ ευρώ} \times 3) = 3000 \text{ €}$, πλέον ΦΠΑ 24% για την 1^η και $(1000 \text{ ευρώ} \times 2 \text{ έτη}) = 2000 \text{ €}$, πλέον ΦΠΑ 24% για την 2^η. Συνεπώς, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το δικαστήριο τούτο, καθώς και να επιδικαστεί προσωρινά το ήμισυ των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσας, σύμφωνα με τα ειδικά οριζόμενα στο διατακτικό. Σημειώνεται ότι ως αβάσιμος πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός περί καταχρήσεως δικαιώματος της 2^{ης} καθ' ης, καθόσον τα περιστατικά που επικαλείται και αληθή υποτιθέμενα, δεν συνιστούν καταχρηστική την άσκηση του δικαιώματος της αιτούσας. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και να καταδικαστούν οι καθ' ων η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά την έκταση της ήττας τους και κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βάσιμου σχετικού αιτήματος της τελευταίας

(άρθρα 178 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 63 Β του ν. 2121/1993), **αλλά**
επί οριζόμενα στο διατάκτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι δεν ασκήθηκε η αίτηση ως προς την 3^η των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο,.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, προσωρινά, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο καθένας από την 1^η και 2^η των καθ' ων στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας για τα έτη 2015 ως και 2017 για την 1^η καθ' ης και για τα έτη 2016 ως και 2017 για την 2^η, στο συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ (3000 € = 1000€X3), πλέον ΦΠΑ (24%) για την 1^η και στο ποσό των δύο χιλιάδων ευρώ (2000 = 1000X2), πλέον ΦΠΑ 24% για την 2^η, αντίστοιχα.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους ως άνω καθ' ων η αίτηση, να καταβάλλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σε αυτήν και συγκεκριμένα, την 1^η, το ποσό των χιλίων πεντακοσίων ευρώ (1500€ = 500X3) και την 2^η καθ' ης, το ποσό των χιλίων (1000€=500 X2) ευρώ και όλα τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ' ων η αίτηση στην καταβολή, μέρους της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στα την 27.3.2018 χωρίς την παρουσία των διαδικών καὶ των πληρεξουσίων συνηγόρων τους

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ.

Για τη δημοσίευση :
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

